

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813010196
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2013:6813010196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému Y. G. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. novembra 2013 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Y. G.,
nar. XX. XX. XXXX I. V. N., trvale bytom Y., O. Č.. XXX/XX, toho času bytom Y.M., J. Č.. XX, Q. V., bez
pracovného pomeru,

r o z h o d o l :

j e v i n n ý , ž e

v presne nezistenej dobe, v polovici mesiaca január 2013, na ulici O. XX I. Y., okres V., z neuzamknutej pivnice rodinného domu, kde na základe predchádzajúceho súhlasu majiteľky tohto domu chodieval zakúriť, odcudzil 2 kusy elektromotorov a 1 kus hadice ku kompresoru o dĺžke 10 metrov, čím pre S. H., nar. XX. XX. XXXX I. V. N., trvale bytom Y., O. Č.. XXX/XX, okres V., spôsobil odcudzením vecí škodu vo výške 95,90 €, a to aj napriek tomu, že dňa 24. 06. 2012 bol postihnutý Obvodným oddelením PZ Tornaľa za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložením blokovej pokuty vo výške 30,- € blokom na pokutu nezaplatenú na mieste evid. č. bloku AC 070551, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 06. 2012, a trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2 T 218/12 zo dňa 18. 09. 2012, právoplatný dňa 09. 01. 2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 24 mesiacov,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona,

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obvinenému ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na súd obžalobu na obžalovaného Y. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne poškodenej S. H., N. L. N., K. H., H.J. H., D. H..

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho družka je D. H., poškodená býva neďaleko nich a nakoľko je už stará, tak jej chodili dennodenne pomáhať. Dva kusy elektromotorov a hadicu ku kompresoru vzal on, nakoľko ich on aj kúpil, a to za peniaze, ktoré mal za odovzdaný šrot. Kúpil to v zberni v Tornali od p. K., tieto veci potreboval na dosky, doklad o tom nemá. Policajti, ktorí boli prítomní na hlavnom pojednávaní, ho bili u mňa doma a aj na policajnej stanici. Tie veci vyhadzoval zo skrine, pretože ho bili a vravel im, že nech si tie veci vyhádzu sami zo skrine.

Obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že v mesiaci január t.r. chodieval pomáhať svojej svokre S. H. do jej rodinného domu v N. J. W.. O. Č.. XX, a to narúbať drevo a zakurovať. Kúriť chodil do pivnice, ktorá pozostáva z dvoch miestností. Prvá miestnosť je kotolňa, kde rúbal aj drevo, druhá miestnosť je sklad. Na presný dátum si už nepamätá, ale bolo to v strede mesiaca január, keď sa nachádzal v pivnici u svojej svorky, všimol si, že v miestnosti, kde má jeho svokra sklad, sa nachádzajú 2ks elektromotorov, pozostávajúce z rotora a statora, ktoré by on potreboval na výrobu cirkulára. Následne si všimol, že na stene na klinci je vyvesená hadica, zrejme od kompresora, o dĺžke približne 10m. Nakoľko jeho svokra má choré nohy a ťažko chodí, vedel, že do pivnice na kontrolu nepôjde, tak si uvedené 2ks motorov a hadicu z miesta zobral a ukryl u seba doma. Hadicu ukryl do psej búdy a elektromotory do obývačky. O tom, že veci ukradol nepovedal nikomu. Veci na príkaz policajtov dobrovoľne vydal, svoj čin oľutoval, domnieval sa, že ukradnuté veci jeho svokre chýbať nebudú.

Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania obžalovaný uviedol, že pôvodne dal tie jeho veci (elektromotory a hadicu) svokrovi, ale on zomrel, bol to manžel poškodenej, ale H.J. H., ktorá tam bývala s poškodenou, tak ona si tam doniesla nového muža a povedala im, že už nebude treba chodiť k poškodenej jej pomáhať, tak si v septembri 2012 tie veci vzal z domu poškodenej.

Všetko, čo je uvedené v podaní vysvetlenia zo dňa 14.3.2013, tak to nie je pravda, k tomu ho policajti donútili, lebo ho bili.

Ohľadne toho, že k nemu domov prišli policajti uviedol, že prišli kvôli nejakej zmiznutej pálenke a nie kvôli elektromotorom.

Svedkyňa poškodená S. H. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný žije s jej dcérou D. H., aj momentálne sú spolu. Obžalovaný jej ukradol motor z pivnice, ten motor bol ich, kúpil ho jej manžel, ktorý zomrel pred tromi rokmi. Elektromotor kúpili už dávno, keď sa tam nastahovali, všetko, čo mali v pivnici bolo všetko ich, obžalovaný nikdy nedoniesol žiaden prístroj. Veci, ktoré u obžalovaného našli policajti, jej vrátili a spoznala ich, že sú to ich veci, preto náhradu škody nepožaduje.

Svedok L. N. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako príslušník policajného zboru na základe informácie išiel s kolegom H. k D. H., kde býva aj obžalovaný a tam našli 2 ks elektromotorov v obývačke a 1 ks hadice v psej búde.

Do toho domu išli hlavne kvôli tým elektromotorom, pretože obžalovaný roky kradne, je to pre políciu zaujímavá osoba. Väčšinou, keď niečo v časti Starňa zmizne, má v tom prsty obžalovaný, a preto tam išli aj vtedy. Povedal im, že to našiel a potom kolegovi H. povedal, že to nechcel hovoriť pred družkou D., ale že to má od svokry. Veci potom zaistili, podozrivého vypočuli a následne veci vrátili poškodenej. Nevedel presne, kto spisoval podanie vysvetlenia, ale pamätal si, že to bolo v marci a tam obžalovaný povedal, že v januári 2013 chodil k poškodenej káľať drevo, a že vtedy si všimol, že sú tam predmetné veci, a tak ich vzal. Žiaden fyzický a psychický nátlak na obžalovaného nerobili, ani žiadne vyhrážky, že pôjde do basy alebo podobne.

Kvôli pálenke u neho boli predtým a on si to asi zrejme takto pospájal, že sa to týkalo tých elektromotorov, ale vtedy tam neboli kvôli pálenke. Obžalovaného nebili, k žiadnemu fyzickému útoku v ten deň nedošlo. Niekedy predtým na neho možno boli použité donucovacie prostriedky, ale určite nie k tomu, aby sa priznal, ale k tomu, keď neprímerane kládol odpor.

Svedok K. H. pri výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ako príslušník policajného zboru bol asi v marci 2013, keď dostali informáciu, že obžalovaný mal odcudziť nejaké elektromotory, u jeho družky, a tak to išli preveriť. Ona povedala, že niečo tam je, čo tam obžalovaný doniesol, ale že nevie, kedy to doniesol, ale že to nebolo dávno. Ukázala im to, našli tam dva elektromotory, tak išli pre obžalovaného, ktorého našli v dome, bol skrytý na povale za komínom a nereagoval na výzvy. Potom ho vzali na to miesto, kde boli elektromotory a on povedal, že on to nevzal a ani neukradol. Potom videli nejaké káble v psej búde, tak tam kolega vošiel a našiel tam tlakovú hadicu a tá bola následne tiež zaistená. Obžalovaný sa im potom na policajnej stanici priznal, že to má od matky svojej družky S. H., ale nechcel to povedať pred družkou, aby ho nevyhodila z domu, tento záznam k podaniu vysvetlenia spisoval buď on alebo kolega N.. Neboli s ním vtedy problémy, spolupracoval, len odmietol povedať, odkiaľ to má, následne im to povedal až na policajnej stanici, že to má od svokry. Jeden z tých motorov bol v obývačke prikrytý kobercom a na druhý hodil obžalovaný nejaké oblečenie, tak zrejme to chcel ukryť, aby si to nevšimli, on vyhádzal veci zo skrine a hádzal ich na ten druhý motor, a tak chcel zrejme ukryť ten druhý motor. Obžalovaný je pre políciu osobou zaujímavou, poznajú ho dobre, bol párkrát zaistený a predvedený. Keď si vypije, tak kradne všetko, čo sa dá a ak niečo zmizne, je v užšom okruhu osôb, resp. možných páchatel'ov pre objasnenie majetkovej trestnej činnosti.

V ten deň nepoužili donucovacie prostriedky na obžalovaného, on sa im na policajnej stanici priznal, vec zadokumentovali, poškodená svoje veci spoznala, že boli jej manžela a následne jej boli veci vrátené.

Svedkyňa H. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je sestrou družky obžalovaného a dcérou poškodenej. O celom tomto skutku sa dozvedela tak, že jej volala mama, že vraj obžalovaný vzal z pivnice elektromotory a ona to ani nezbadala, iba keď to doniesli policajti naspäť. Nahnevala sa vtedy, keď prišiel obžalovaný za ňou do práce a povedal jej, že on má veľký problém a že ja mu s ním môžem pomôcť. Chcel od nej to, aby vypovedala, že keď prídu za ňou policajti, že má povedať, že mu dala ten motor. Vtedy mu na to povedala, že klamať nebude a išla to povedať na políciu. Na tie motory sa ani nepozrela, ale vie, že mali v dome dva, lebo v prípade, keď sa jeden pokazil, tak ho jej nebohý otec vzal do opravy a vtedy mali ten druhý motor, aby neostali bez vody.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že je to pravda, že bol za svedkyňou, ale chcel sa jej vtedy opýtať, že kedy ona prišla s druhom bývať k matke, aby to vedel povedať polícii.

Svedkyňa po pripomienkach zo strany obžalovaného uviedla, že nie je to pravda, že sa jej opýtal toto. A čo sa týka jej návratu k matke, tak sa vrátili k matke prvý septembrový týždeň 2012.

Svedkyňa D. H. na hlavnom pojednávaní uviedla, že dvaja policajti, ktorí boli ako svedkovia na hlavnom pojednávaní, jej volali, či nemôže prísť domov, lebo že si chcú prezrieť dom. Jeden motor bol pod kreslom a druhý bol zakrytý pod kobercom. Práve vtedy mal obžalovaný obdobie, že veľa pil, tak v tom čase bola u matky a bola u nej týždeň alebo dva. Do obývačky vtedy nechodila, nakoľko nebola doma, nevidela, kde ho chytili, ale vie, že ho našli u nich doma. Nepoznala tie motory, nevedela, že sú ich, až potom jej to policajti povedali, keď ho zobrali, že sú to motory jej mamy.

Keď boli u nich policajti, nepočula žiadny krik, zavrela sa v kuchyni, ale ak by kričal, tak by ho počula. Počula len toľko, že na neho kričali, že odkiaľ má pálenku, na žiadnu bitku z toho dňa si nepamätala. Bola v tej obývačke, keď vyhadzoval zo skrine veci a policajti hovorili, že zakrýval tie veci, a že tak to vyhadzuje na ten motor, aby ho zakryl, ale ona si nespomínala, že by ho vtedy mali biť.

Obžalovaný po tejto výpovedi kričal na svedkyňu, že prečo klame, nech povie, že ho bili, a že ona kričala, nech ho nebijú.

Následne svedkyňa uviedla, že v obývačke bola štilka a policajti sa jej opýtali, že odkiaľ to obžalovaný má. Nevidela, že by ho bili, ale počula ako obžalovaný kričal, aby ho nebili. Momentálne obžalovaný žije u nej, ale keď sa opíja, tak je zlý a vtedy býva u mamy.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané takisto listinné dôkazy, z ktorých boli zistené nasledovné skutočnosti:

Miesto činu je zrejmé zo zápisnice ohliadky miesta činu.

Z potvrdenia o zaistení vecí súd zistil, že obžalovanému v mieste jeho bydliska boli zaistené: čierna hadica ku kompresoru a 2 kusy elektromotorov.

Z potvrdenia o vrátení vecí súd zistil, že tieto predmetné zaistené veci boli vrátené majiteľke, S. H..

Zo záznamu o podaní vysvetlenia Y. G., zo dňa 14.03.2013, súd zistil, že v mesiaci január 2013 chodieval pomáhať S. H., do jej rodinného domu a niekedy v strede mesiaca január 2013 si v pivnici všimol 2 ks elektromotorov, ktoré potreboval na výrobu cirkulára, ako aj hadicu zrejme od kompresora o dĺžke približne 10 metrov, tak tieto veci z pivnice zobral a ukryl u seba doma. Hadicu do pšej budy a elektromotory do obývačky.

Z vyčíslenia škody odborným posudkom súd zistil, že predmetné veci mali hodnotu 95,90 eur.

Z výpisu z registra priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol od roku 2010 viac ako 20 krát priestupkovo postihnutý, väčšinou za majetkové priestupky, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu ako aj priestupky v oblasti cestnej dopravy, pričom bol postihnutý tak pokarhaniaми, ako aj pokutami od 10,- eur až po 200,- eur.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ osemnásťkrát súdne trestaný, väčšinou za majetkovú trestnú činnosť, pričom trinásťkrát na nepodmienečný trest odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený v roku 2012, a to trestným rozkazom tunajšieho súdu z 18.09.2012, právoplatným 09.01.2013, sp. zn. 2T 218/2012, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na 24 mesiacov.

V súlade s § 2 ods. 6 Trestného poriadku súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V súlade s § 220 ods. 2 Trestného poriadku súd pri svojom rozhodnutí prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebrané na hlavnom pojednávaní a opiera sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaného zo skutku uvedeného v obžalobe usvedčuje hlavne skutočnosť, že v dome, kde obžalovaný býva spoločne so svedkyňou D. H., sa našli predmetné veci, a to 2 ks elektromotorov a tlaková hadica. Z výpovede príslušníkov polície, ktorí predmetné veci u obžalovaného našli, mal súd za preukázané, že obžalovaný sa pred nimi skrýval a zároveň sa snažil aj skryť predmetné elektromotory v obývačke domu a hadicu ku kompresoru v búde pre psa. Svedkyňa D. H., družka obžalovaného, s ktorou obžalovaný žije v predmetnom dome, o týchto veciach nevedela a obžalovaný chcel, aby sa o tom nedozvedela, preto sa v jej prítomnosti nepriznal, ale priznal sa až na policajnej stanici, kde už jeho družka nebola.

Obžalovaný neskôr na hlavnom pojednávaní opätovne poprel spáchanie prečinu krádeže a argumentoval tým, že predmetné veci kúpil a daroval ich otcovi jeho družky a manželovi poškodenej,

ktorý pred 3 rokmi zomrel a že k priznaniu ho donútili policajti tým, že na neho robili fyzický a psychický nátlak. Súdu však nepredložil žiadny dôkaz o kúpe predmetných vecí, pričom mal súd výpoveďou svedkyne poškodenej S. H. za preukázané, že predmetné veci kúpil jej nebohý manžel, pričom obžalovaný do ich domu nikdy nepriniesol žiadne hodnotné veci, ktoré by im nechal. Taktiež skutočnosti, ktoré obžalovaný tvrdil ohľadne fyzického a psychického nátlaku zo strany príslušníkov polície, neboli okrem jeho výpovede ničím preukázané, naopak ich vyvrátili svedecké výpovede príslušníkov policajného zboru ako aj výpoveď svedkyne D. H., ktorá bola pri zadržaní obžalovaného aj ukradnutých vecí v jej dome, pričom poprela to, že by videla, ako policajti bijú obžalovaného, pričom on na tejto skutočnosti trval, a dokonca sa aj počas hlavného pojednávania snažil kričaním na svedkyňu ovplyvniť jej výpoveď ohľadne fyzického nátlaku príslušníkov policajného zboru na jeho osobu.

Ďalším nepriamym dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného, bola výpoveď svedkyne H. H., ktorú mal obžalovaný ihneď po tom, ako zistil, že poškodená S. H. zistila, že z jej domu zmizli predmetné veci, presvedčať o tom, nech svedkyňa H. H. policajtom povie, že ona mu tie motory dala. Aj túto výpoveď súd vyhodnotil v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi za dôkaz preukazujúci skutočnosť, že obžalovaný sa snažil využiť situáciu, že zomrel manžel poškodenej a zobral predmetné veci zrejme v úmysle ich časom predať alebo inak využiť, a to bez toho, aby si to vôbec poškodená S. H. všimla. Netušil však, že k nemu domov prídu príslušníci policajného zboru za účelom hľadania zmiznutého alkoholu a následne v jeho dome nájdu 2 ks elektromotorov a hadicu ku kompresoru. Inak by si zrejme ani poškodená nevšimla, že z jej domu zmizli predmetné veci.

Ohľadne času spáchania predmetného prečinu krádeže súd považuje za pravdivé vyjadrenie obžalovaného pri podávaní vysvetlenia v prípravnom konaní, kedy sa prvýkrát priznal k spáchaniu tejto krádeže a kedy aj uviedol, že veci z domu poškodenej zobral v polovici mesiaca január 2013. Jeho neskoršie výpovede, hlavne výpoveď na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že veci z domu poškodenej zobral už v septembri 2012 súd považuje za vymyslené a účelové, v úmysle vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za predmetný prečin krádeže, ako aj vyhnúť sa tomu, že tento predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia v sp. zn. 2T 218/12, pretože skutočnosti, ktoré pri tejto výpovedi uviedol, boli spoľahlivo vyvrátené svedectvom ostatných svedkov.

Súd pri rozhodovaní ohľadne druhu a výšky trestu, vzhľadom na vykonané dokazovanie, nezistil na strane obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ale zistil existenciu jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že obžalovaný bol už za trestný čin v minulosti odsúdený. Tieto skutočnosti odôvodňovali použitie § 38 ods. 4 Trestného zákona, na základe čoho sa zvýšila spodná hranica trestnej sadzby zo 6 na 16 mesiacov. Súd napriek mnohopočetným predchádzajúcim odsúdeniam za krádeže a priestupkom proti majetku ukladal obvinenému trest pri dolnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom na to, že skutok v tomto konaní spáchal obžalovaný v polovici januára 2013, pričom od 09.01.2013 mu začala plynúť skúšobná doba predchádzajúceho odsúdenia tunajšieho súdu sp. zn. 2T 218/2012, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na 24 mesiacov, nemohol byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody podmienčne odložený na skúšobnú dobu. N tomto mieste súd považuje za potrebné podotknúť, že aj v prípade, ak by obžalovaný skutok v tomto konaní nespáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, ukladal by súd obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, a to hlavne z dôvodu jeho dlhodobej majetkovej trestnej činnosti. Vzhľadom na to, že sa jedná o osobu, ktorá dlhodobo pácha trestnú činnosť majetkovej povahy, a taktiež bol viac krát vo výkone trestu odňatia slobody, považoval súd za potrebné uložiť obžalovanému aj ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 2 Trestného zákona.

Uvedené druhy trestov súd považuje za nevyhnutné a ich výmeru zároveň za postačujúcu pre dosiahnutie účelu trestu, ktorým by malo byť v prípade obžalovaného zabránenie jeho ďalšej majetkovej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plynie lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho

vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.